

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ
ΤΗΛΟΥ ΧΑΛΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
εἰς τὴν Σύναξιν
τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ
καὶ πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙΣΑ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΩΣ
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ
ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΡΟΔΟΥ
κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ
ΣΥΜΗ 2022

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
εἰς τὴν Σύναξιν
τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ
καὶ πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ
ΤΗΛΟΥ ΧΑΛΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

*Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
εἰς τὴν Σύναξιν
τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ
καὶ πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων*

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙΣΑ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΩΣ
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ
ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΡΟΔΟΥ
κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ
ΣΥΜΗ 2022

© Ίερά Μονή Πανορμίτου

ISBN 978-960-88903-8-1

Έκδοτική Παραγωγή

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Άρδητσού 12-16, 116 36 Άθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Πρόλογος Καθηγουμένου

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ἀποδίδοντας τήν ὀφειλομένη λατρεία καί δοξολογία εἰς τόν «ἐν Τρισίν Ὑποστάσεσιν δοξαζόμενον Θεόν», ἀλλά καί εἰς τούς Αὐτόν εὐαρεστήσαντας φωτοειδεῖς Ἀγγέλους καί Ἁγίους, «ψαλμοῖς καί ᾄσμασιν» ὕμνολογεῖ καί δοξάζει τούτους, ἀπευθύνουσα τοιουτοτρόπως καί τά πρὸς αὐτούς παντοειδῆ αἰτήματα τῶν πιστῶν.

Ὡς εἰκός, ἡ μακραίωνη αὐτῆ ἐκκλησιαστικῆ τάξις καί παράδοσις ἀκολουθεῖται καί εἰς τήν παλαιάφρατη ἱστορικὴν Μονήν τοῦ Ταξιάρχου ἡμῶν Μιχαήλ τοῦ Πανορμίτου, ἐνθα τεθησαύρισται ἡ ἐφέστιος Ἱερά Εἰκόνα τοῦ Ἀρχαγγέλου, «ἐξ ἧς θαυμάτων τό πλῆθος προῆλθε καί χαριτόβρυτος πᾶσιν ἐγένετο». Ὁ μέγας αὐτός πνευματικός θησαυρός τῆς Σύμης, λειτουργεῖ ὡς δυνατός μαγνήτης ὄχι μόνον τῆς Δωδεκανήσου, ἢ μόνον τῆς Πατρίδος μας, ἀλλά καί ἐκτός τῶν συνόρων αὐτῆς, ὁ Ὅποιος ἔλκει πλήθη ἀνθρώπων ἐνώπιόν Του, ἀφοῦ ἀναπαύει τίς κου-

ρασμένες από τά δυσβάστακτα προβλήματα ψυχές
καί δίδει λυτρωτικές απαντήσεις εἰς τίς σύγχρο-
νες προκλήσεις πού ἀντιμετωπίζει ὁ εὐλογημένος
Λαός μας.

Κορύφωσις τῆς προσκυνηματικῆς πλημμυρίδος
τῶν πιστῶν ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως ἡ ἐτήσια ἐορτή
τῆς Συνάξεως τῶν Ταξιαρχῶν τήν 8ην Νοεμβρίου,
ἡμέρα λαμπρᾶς πανηγύρεως τῆς σεβασμίας ἡμῶν
Ἀρχαγγελικῆς Μονῆς. Μέχρι πρότινος λειτουργικῶς,
ἐγένετο χρῆσις κατ' αὐτήν τῆς σχετικῆς Ἱερᾶς Ἀκο-
λουθίας τοῦ Μηναίου, ἀναφερομένης γενικῶς εἰς
τούς Ἀρχαγγέλους καί τάς λοιπᾶς Ἀσωμάτους Δυ-
νάμεις. Προκειμένου νά δοθῇ ἡ εὐλογημένη εὐκαι-
ρία εἰς τούς μετά πολλῆς εὐλαβείας προσερχομέ-
νους πιστούς, ὥστε νά ἀπευθύνονται προσευχητι-
κῶς καί εἰδικῶς εἰς τόν Παμμέγιστον Ταξιάρχην
ἡμῶν Μιχαήλ τόν Πανορμίτην, κατ' ἀντίστοιχον τρό-
πον ὡς γίνεται διά τοῦ ἐν λειτουργικῇ χρήσει εὐρι-
σκομένου ἀπό ἐτῶν Παρακλητικοῦ Αὐτοῦ Κανόνος,
ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης ἡμῶν Μητροπολί-
της Σύμης κ. Χρυσόστομος, ἔτεινε εὐήκοον οὔς εἰς
τό ἡμέτερον αἶτημα, ποιμαντικῇ μερίμνῃ καί φρον-
τίδι ἀπευθυνθεῖς εἰς τόν λόγιον καί χαρισματοῦ-
χον ὑμνογράφον, τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Ρόδου κ. Κύριλλον, ὅστις μετά πολλῆς ἀγάπης συν-
έγραψε πρὸς δόξαν Θεοῦ ὑμνογραφικά τινά τροπά-
ρια, συμπληροῦντα τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου.

Ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονή εὐχαριστεῖ δι' ἐμοῦ εὐγνωμό-
ως τόν Σεβασμιώτατον ἡμῶν Ποιμενάρχην κ. Χρυ-
σόστομον καί προβαίνει μετὰ ἰδιαιτέρας χαρᾶς καί
ικανοποιήσεως εἰς τήν πρώτην ἔκδοσιν τῆς Ἀκολου-
θίας ταύτης τῶν Ταξιαρχῶν, μετὰ τῶν ὡς ἄνω προσ-
θηκῶν τῆς ἐξόχου γραφίδος τοῦ Σεβασμιωτάτου
Ὑμνογράφου –τόν ὁποῖον καί προσωπικῶς εὐχαρι-
στῶ ἐκ βάθους καρδίας– προσφέρουσα αὐτήν γη-
θοσύνης πρὸς προσευχητικὴν καί ὑμνολογικὴν χρῆ-
σιν παντὶ τῷ πληρώματι τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκ-
κλησίας.

Ἐν συγκινήσει δέ, ἀφιεροῦμεν τὴν καλαίσθητον
ταύτην ἔκδοσιν εἰς τὴν σεπτὴν μορφήν τοῦ ἀι-
δίμου Προκατόχου μας Ἀρχιμανδρίτου Ἱεροθέου
Κοενάκη, πρότριτα ἐκδημήσαντος († 26-3-2022)
πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Πρωτοτόκων, τελῶν ἐν τῇ
προσδοκίᾳ τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως, παρακαλοῦντες
αὐτόν, ὅπως μνημονεύῃ ἐν τῷ ἐπουρανίῳ Θυσιαστη-
ρίῳ πάντων ἡμῶν καὶ προσεύχεται ὑπὲρ αἰσίας ἐκ-
βάσεως τοῦ καθ' ἡμέραν ἐπιμόχθου ἡμῶν ἀγῶνος,
μερίμνης καὶ φροντίδος διὰ τὴν ἀνοδικὴν πορείαν
τῆς Ἱεραῆς ἡμῶν Μονῆς.

Προσευχόμενος μέν, ὅπως ὁ Παμμέγιστος Ταξιάρ-
χης Μιχαὴλ ὁ Πανορμίτης τόν Ὅποιον ὁ ἀείμνηστος
π. Ἱερόθεος ἠύλαβεῖτο τὰ μέγιστα καὶ θυσιαστικῶς
διηκόνησε, νά μεταφέρῃ τὴν μακαρία ψυχὴν του εἰς
τόν Θρόνον τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ διὰ νά ἀπολαύσῃ

ἀπό τόν Δίκαιον Κριτήν τόν μισθόν τῶν κόπων του,
ἀπευθύνομαι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς ἀναγνώστες εὐχόμενος
δέ, ὅπως ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ καταπαύῃ
«πᾶσαν τοῦ βίου τρικυμίαν» καί διαφυλάττοι «ἐκ
πειρασμῶν καί κινδύνων πάντας τοὺς προστρέχον-
τας τῇ θείᾳ σκέπῃ» Αὐτοῦ.

Ἐν Πανόρμῳ Σύμης, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πανορομίτου
τῇ 26ῃ Ἰουνίου 2022

Μετά διαπύρων εὐχῶν

Ὁ Καθηγούμενος
† Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

Ἀντώνιος Πατρός

Τῆ ἡ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Νοεμβρίου

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ
καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους α' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, γ' τοῦ Πανορμίτου καὶ β' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος Λόγος, Ἅγιος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία, μία φύσις, μία Θεότης καὶ Δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῇ αὐλῷ γὰρ φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων Ποιτοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ ἀγία τιμώμενον.

Ὅποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὡσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

*Ἔτερα στιχηρὰ Προσόμοια
εἰς τὸν Ταξιάρχην Μιχαὴλ τὸν Πανορμίτην
ποιηθέντα ὑπὸ Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.*

Ὅμοια.

Ταξιάρχα πυρίμορφε, τῶν αὐλῶν Δυνάμεων, Πανορμίτα μέγιστε εὐφημοῦμέν σε, ὅτι προχέει ὁ οἶκος σου, ὡς κρήνη ἀκένωτος, ἰαμάτων ποταμούς, καὶ εὐφραίνει Ἀρχάγγελε, τοὺς προστρέχοντας, καὶ ἐλπίδι βεβαία αἰτουμένους, ἐν τοῦ βίου ταῖς ἀνάγκαις, προστάτην θεῖον καὶ ῥύστην σε.

Μετὰ δέους ἰστάμενοι, τῆς πανσέπτου Εἰ-
κόνοσ σου, Μιχαὴλ Πρωτάγγελε κατενώ-
πιον, τὴν ἀπειρόδωρον χάριν σου, συμφώνως
κηρύττομεν, καὶ προσάγομεν θερμὴν, Πανορ-
μίτα τὴν δέησιν· Σῶζε πάντοτε, ἡμᾶς πάντα
δεινῶν ἀπροσδοκίτων, καὶ Μονῆς σου τῆς ἀγί-
ας, εἰς τοὺς αἰῶνας προστάτευε.

Φοβερὸν ἐν Εἰκόνι σου, καθορᾶται τὸ εἶδός
σου, θαυμαστὸν τὸ κάλλος σου Ἀρχιστράτη-
γε· ἡμεῖς δὲ ταύτη προστίπτοντες, τὴν ἄπειρον
δόξαν σου, εὐφημοῦμεν εὐσεβῶς, ἦν δεικνύεις
ἐκάστοτε, τοῖς ἰκέταις σου, Μιχαὴλ Ταξιάρχα
Πανορμίτα, ἐπιδείξεισι σημείων, καὶ τῶν θαυ-
μάτων δυνάμεσι.

*Ἔτερα στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.*

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύ-
τερον, Γαβριήλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φω-
τίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος,
ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυ-
στήριον, ἐν μήτρα σωματούμενον, Παρθενικῇ
τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ
σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῶ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β´. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει· Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἀγιάζει· Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς
ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα
(ε΄, 13-15).

Εγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῶ, ἀναβλέψας
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον
ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ
ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ. Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναν-
τίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυ-
νάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Καὶ Ἰησοῦς
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ;
Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰη-
σοῦν· Λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ
γὰρ τόπος ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός
ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(ς΄, 11-24).

Εγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυ-
σε Μαδιάμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ
αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγ-
γελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ
τὴν δρυῖν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθα, τὴν τοῦ Ἰωάσ·
καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν

λινῶ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῶ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου, καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγῆσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς, ἐν χειρὶ Μαδιάμ. Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῶ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ, ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; Ἴδου ἡ χιλιάς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῆ, καὶ ἐγὼ εἶμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιάμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ,τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἶφι ἀλεύρου

ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δροῦν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου. Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἄζύμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε, καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἄζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄζύμους, καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστί, καὶ εἶπε Γεδεὼν· Οἴμοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος. Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτό, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι', 1-21).

Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ, καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὄπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ

ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρ-
τον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος
οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα
οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομά-
δων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην
ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι
Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον,
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ
ὄσφους αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάξ· καὶ
τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες
αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβον-
τος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ, ὡς φωνὴ
ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτα-
σίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον, ἀλλ'
ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ
ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος,
καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ
οὐχ ὑπελείφθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου
μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτη-
σα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων
αὐτοῦ ἤμην κατανενυγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου
ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεῖρ ἀπτομένη μου, καὶ
ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χει-

ρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιήλ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ, καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἤλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσῃ τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἦψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἔναντίον μου· Κύριε ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ

προσέθετο, καὶ ἦψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι, ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα. Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν, καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἄλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ.

Ἰδιόμελα.

Ταξιάρχου Μιχαὴλ
τοῦ Πανορμίτου ποιηθὲν ὑπὸ
Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνονται σήμερον, πιστῶν χοροστασίαι, ἐν τῷ πανσέπτῳ σου οἴκῳ συνελθόντες,

Ἀρχάγγελε μέγιστε Κυρίου, Πανορμίτα Μιχαήλ, τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων Ταξίαρχε· ὡς οὐρανὸς γὰρ οὗτος, παμμέγιστος δείκνυται, ἐν ᾧ ἀπείροις θαύμασιν, ὡσπερ ἄστροις φωτεινοῖς, τῶν εὐσεβῶν προσερχομένων, αἱ καρδίαι φωτίζονται· ἐν ᾧ ἐστῶτες καὶ ἡμεῖς, Θεὸν δοξολογοῦμεν καὶ ἱκετικῶς σοι λέγομεν· Ἀρχιστράτηγε, Νόε πυρίμορφε, αἴτησαι παρῶρσιν ἡμῖν, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, συμφορῶν ἀπαλλαγὴν, εἰρήνην καὶ θεῖον ἔλεος.

Ἔτερα ἐκ τοῦ Μηναίου. Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ο Ταξίαρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαήλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἐκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαροῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι εὐστάθιμῳ, τοῦ Ἀρχαγ-

γέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ἀύλου οὐσίας, τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες, καὶ τῆς Τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην, Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτω φωνῇ, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἐξάδετε· διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ ἀύλω θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι θεῖοι Ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρυτάνει Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἄδετε, Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, Ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσμάτοις χείλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε, καὶ νόες καθαρὸι καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης

αἰνουσί σε Δέσποτα· Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἐστιάτω ἡμῖν σήμερον γέγονε, τὰ τῶν ἀσωμάτων ἄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ Φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος δ´. Ἐφραὶμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος τοῦ θείου φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν ἀύλων καταυγάζετε ταξιαρχίας, ὡς φῶς λευχειμονοῦντες, ἐν ὑψίστοις τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου θεότητος· ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἀκαταπαύστως ἄδετε· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ᾠχος πλ. β´.

Οἱ Ἄγγελοί σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσία ἀεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὕμνωδοί σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος δ΄.

Πυρίνοις χείλεσιν, ὕμνεϊ σε τὰ Χερουβίμ,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσι-
γίτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός,
Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω δυνάμε-
ων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσ-
φέρει τῇ δόξῃ σου· Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον
κατηύγασε, πρὸς πανήγυριν φαιδράν, κροτῆσαι
ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς
πηλίνοις χείλεσιν, ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσε-
ως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτοῦ
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος,
ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας
ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια
ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστι-
κῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες
σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε
Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ.
Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον, Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρῶνσι πολλῇ, καὶ παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγείας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ᾠχος πλ. δ´. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων Ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε Ἐνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄυλος τὸν ἄυλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

Ἀπολυτίκιον ποιηθὲν ὑπὸ
Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.

ᾠχος α´. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ πρῶτος, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, θαυμαστὲ Πανορμίτα, Ταξιάρχα πυρρίμορφε, ἰδοὺ σοὶ προστίπτομεν πιστῶς, ἐν

οἶκῳ σου ἐστῶτες τῷ σεπτῷ, καὶ κηρύττοντες
θαυμάτων σου τὴν πληθύν, δεόμεθα ἐκ καρδί-
ας· Σκέπε τὴν σεβασμίαν σου Μοῖνην, Σύμης τῆς
νήσου προστάτευε, φύλαττε δὲ ἐν βίῳ τοὺς τῆ
σῆ, ἐλπίζοντας χάριτι.

Δόξα... Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα
ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν
πτερύγων, τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ
τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχαι
τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε,
τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ
ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως
ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας
τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμπησι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα... Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἔλεη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὄρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην· Μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκόςτος, Χριστὲ πολυέλεε.

Δόξα... **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.**

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἁσωμάτοις ᾧ Λειτουργοί, Δεσπότης ὑπὲρ τοῦ κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε

τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὐρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Θεοχαρίτωτε Ἁγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Τῶν Ἀσωμάτων (ζήτηι τῇ β΄ τῆς Πεντηκοστῆς, Ματθ. ιη΄, 10-20).

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον, προστασίαις, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β´.

Ταξιάρχου Μιχαὴλ τοῦ Πανορμίτου
ποιηθὲν ὑπὸ Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.

Ἐθαυμαστώθη ἡ χάρις σου τοῖς πέρασι, Τα-
ξιάρχα Πανορμίτα Μιχαήλ· πανταχοῦ γὰρ
προφθάνεις, τοὺς φωνοῦντάς σου τὸ ὄνομα,
προστασίαις σου διασώζων ταχύ, ἐκ θανάτου
ἀπειλῆς, καὶ μυρίων κινδύνων. Ὅθεν Ἀρχάγγε-
λε καὶ ἡμᾶς, τοὺς τῷ θείῳ οἴκῳ σου προσιόντας,
ἐκ παντοίων πειρατηρίων, τῇ σκέπῃ τῶν πτε-
ρύγων σου περισώζε, καὶ συντήρει ἀτρώτους,
ἐν ἐχθροῦ ταῖς ἐπιθέσεσιν.

ΚΑΝΟΝΕΣ.

Κανὼν α´. ᾠδὴ α´, τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος πλ. δ´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ

τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῆ γαλήνῃ, τῆ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾶ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη Ἄγνη, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν πάσας διευθύνουσαν, τὰς αὐλούς τῶν ἄνω, χορῶν

ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐκβοῶντες·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Ἐθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν
τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν
ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν
σοι, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ
σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγμάτων, αὐλῶν
πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Εὕα ἡ προμήτωρ τῆ ἀρᾶ, τὸ γένος καθυπέβα-
λε, τῆ παραβάσει ποτέ, τὸ τῶν ἀνθρώπων·
σύ δὲ Παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς εὐλογίαν,
μετηγάγου τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δεῦτερος ποίημα καὶ οὗτος Ἰωάννου
Μοναχοῦ, οὗ ἡ Ἄκροστιχίς.

«Τοῖς Ταξιαρχαῖς τῶν Ἀσωμάτων Νόων».

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. «Κλήμεντος».

Ῥδὴ α´. Ἦχος πλ. δ´. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τοὺς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χοροὺς
ἐν ἄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους, δεῦτε
εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν

ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας,
καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ
ταξίαρχαι φαιδροί, τοὺς ἀσωμάτους Νόας,
σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἐόρτιον, τῆς
αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν
ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι,
πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, ὁ Γαβριὴλ αὖθις, νῦν
εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἕνωσιν, καὶ καθ-
θαίρεσιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἰρέσεως, ἐν τῇ
παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ
σκηνώσαντα, τοῦ Πατρὸς λόγον, ἐν Ἁγίῳ
Πνεύματι δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελή-
σεσιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾷ, ἧς
καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία.

» **Ἀ**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βα-
» σιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανη-
» γυρίζων, καὶ ἄσω γνηθόμενος, ταύτης τὴν εἴ-
» σοδον.

Κανὼν α΄. Ὁδὴ γ΄, τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Ευεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιαῖς, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Κανὼν β΄. Ὁδὴ γ΄, τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ἰσχύι κατέστησας Ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξάνυοντας, τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας Χριστέ, τῆς σωτηρίας τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Ἀρόρητως συνέλαβες τὸν Κύριον, Σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Κανὼν γ´. Ὁδὴ γ´.

Ἦχος πλ. δ´. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρότιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὠφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Ἀἴγλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Ἦνωρις αἰοίδιμε, καὶ φωταυγῆς δυὰς ἄυλε, Ἦφῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ἦσεν Ἡσαΐας, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ
κύησιν, ἄδω κάγω, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπι-
τύχῳ καθάρσεως.

Καταβασία.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαν-
» τας πνευματικόν, στερέωσον· κὰν τῇ σεπτῇ
» εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ´. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀνευ-
φημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν
τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκροῦντες πάντα τὰ
μέλη τὰ τῆς σαρκός, αἰτοῦντες, ὡς ὑπερμάχους
τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι,
τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας
αὐτούς, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγα-
λύνομεν ἀγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦν-
τες τὸν τόκον σου Κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκα-
ταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε Παντελεῆμον

ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνηθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Κανὼν α΄. Ὁδὴ δ΄, τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγγνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Οἰ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Επὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρώστιας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Κανὼν β´. Ὡδὴ δ´, τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος πλ. δ´. Ἐπέβης ἐφ´ ἵππους.

Ἐπέβης Ἀγγέλοις, ὡσπερ ἐφ´ ἵπποις Φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετή σου Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοώσης· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σου, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὄφθης Πάντα, ὡς Θεὸν τὸν αὐτὸν τε καὶ ἄνθρωπον, Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν γ´. Ὁδὴ δ´.

Ἦχος πλ. δ´. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ιερισὼ, ὠφθη δυνάμεως Ἀρχιστράτηγος, πο-
λεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικοποιῶν
καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων
ὁ ἔξαρχος, ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων
Κυρίου, δορυάλωτον εἶλε τὸ φρούριον.

Ἀρχων ποτέ, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων,
ὠφθη φέρων, τέκνου εὐαγγέλια, τῷ Ζαχα-
ρία τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ θεῖος ὄντως
Ἀρχάγγελος· διὸ φωνὴ τοῦ Λόγου, γεννηθεῖς,
Ἰωάννης, τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρὰ πάντα τὰ πέρατα σήμερον,
τὴν αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν Ἀρ-
χαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ
Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος· συγχαίρει δὲ καὶ πᾶ-
σα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σῴζεται κόσμος
τῇ σκέπτῃ αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν,
μόνη ὠφθης, ἄνανδρος θηλάζουσα, τὸν
τοῦ Πατρὸς Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λα-
βόντα δούλου μορφὴν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεο-

τόκε, οὐ τὴν θεάν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμ-
φέρειαν σέβομεν.

Καταβασία.

- » **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς
- » Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου,
- » ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγα-
- » ζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν α΄. Ὤδὴ ε΄, τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν ζῶν ἡμῶν,
τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐ-
φροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνή,
ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰ-
ρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου Θεό-
νυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος,
ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν,
ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν,
ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Κανὼν β´. Ὁδὴ ε´, τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος πλ. δ´. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ἀνεπιστρέπτω τῷ πόθῳ, αἰεὶ πρὸς τὸ ἄναντες,
πρὸς σὲ Χριστέ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον
ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκα-
ταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοεροὺς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι,
τῇ σῇ Χριστέ κατέστησας, ὑμνωδοὺς τῆς σῆς
μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα,
ἐδημιούργησας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτη-
τι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργοὺς·
πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις,
τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἡμετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπειρόγαμε
ἁγνή, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς
καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὀδηγοῦσα, πρὸς σωτη-
ρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν γ´. Ὁδὴ ε´.

Ἦχος πλ. δ´. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀπειθοῦντι τὸ πάλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄρρη-
τα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαὰμ τῷ μάντει, ἐν

ἀμφοδῶ ὁ Ἄγγελος ὄνω φανείς, φοβερῶς ἤλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνῶρισμα.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰρκτῇ προσμένοντι, Ἄγγελος ὤφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρώδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος· διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουρούς ἐνθέους, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἰρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἓνα σε γινώσκωμεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἅμφω, καὶ θελήσεσιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα, ἧς τὴν θεάν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία.

» **Ἐ**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον
» εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ ὡσπερ καθαρῶτα-
» τος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βρα-
» βεύουσα.

Κανὼν α΄. Ὤδὴ σ΄, τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διὰ παντός, τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι πανάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα, ὧ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν β΄. Ὁδὴ σ΄, τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτοειδεῖς αὐτὰς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε Ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιπτῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραὶ σε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιπτὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξιώσαι, ὃν ἡμῖν δίδου Ἀγνή, τοῖς δούλοις σου ἴλεων.

Κανὼν γ΄. Ὁδὴ σ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς ἀσωμάτωνους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθο-

ρᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαίοις ἐν χεῖλεσι,
τοὺς ἀύλους φόβῳ, ἐν τοῖς ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, Ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι, τῇ παρῶρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὠφθης ἐκῶν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστὲ σαρκοφόρος δέ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας, οὗ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβωμεν.

Καταβασία.

- » **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
- » **Ε**ορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,
- » δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
- » τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοί

Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστρατήγοι.

Ὁ Οἶκος.

Ἐφης φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπων ἐνὶ μετανοοῦντι, Ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατὰ νυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστρατήγοι.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῆς Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχοι.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαήλ, ἄσμα πρέπον
Ἄσαι πρεπόντως, ἀλλ' ἄυλον οὐκ ἔχω.
Ὅγδὸν οὐρανόθεν κυδαίνει τάξιος Ἀρχούς.

Εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἑννέα Ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων.

Στίχοι.

Ἐπάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἑννέα
Τίς ἂν γόνος φθέγγαιτο μηνῶν ἑννέα;

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν α΄. ᾠδὴ ζ΄, τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ ἦν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογιτός εἶ.

Θψαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογιτός εἶ.

Θελπτὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἀγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυ-

γάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας
Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ
σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξιώσον, ἢ τὸν
Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν β´. Ὁδὴ ζ´, τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος πλ. δ´. Παῖδες Ἑβραίων.

Ω παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦ-
σαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώ-
που ὁρᾶν μὴ φέρουσαι τὴν θέαν· εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας οἰκτίρμον, τῶν Ἀγγέλων σου
τὴν ἄυλον οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πλη-
ρούμενα ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν
πληθὴν δημιουργήσας, ἀγιάσας δὲ θείῳ
Πνεύματι Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν γ´. ᾠδὴ ζ´.

Ἦχος πλ. δ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ· Εὐλογητὸς εἶ Θεέ, βοῶντες τῶν Πατέρων.

ᾠς φιλόξενοι πάλαι, Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης, καὶ Λὼτ ὁ ἔνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὔρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβίτ τῷ πανσόφῳ, ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἄγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτέ, πυρὸς καμίνου ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ Παρθένου λαβόντα, δίχα τροπῆς, Ἰησοῦ, ταῖς φύσεσι δι-

πλουῖν σε, ἀλλ' ἓνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν· ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
» λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
» Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν α΄. Ὠδὴ η΄, τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαφιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἀφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β΄. Ὡδὴ η΄, τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα.

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀύλως ἀναμέλψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανόυ, οἱ τὸν θρόνον ἀμφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἄγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀύλου, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καὶ τοὺς Ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσιν, Τριάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ον ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι, τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν γ´. Ὁδὴ η´.

Ἦχος πλ. δ´. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἄρχων Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότερον, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτός, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, Στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· Λαὸς ὑπερυποῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδόν, Ἰεζεκιὴλ προῖστορῶν ἐκήρυττεν, ἐν οἷς ἕξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυομμάτως ἐκύκλουν, μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθόδου σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· Ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθησε, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ, παρεστῶσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοούσιος Λόγος ἐκὼν, ὤφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου

σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἐνώσεως· εἷς γὰρ ὁ αὐτός, ἐν ἑκατέροις δέικνυται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ, ὑποστάσει, ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία.

» Π αἶδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
» Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπού-
» μενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν α΄. Ὠδὴ θ΄, τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ῥ οὐν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφρηκτότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χ αρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λ ιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδατον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπруνον Παρθένε,
τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐ-
σεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, τα-
πεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρ-
ρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Κανὼν β´. Ὡδὴ θ´, τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος πλ. δ´. Ὅρους παρῆλθες.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις
Χριστὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν,
ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκατα-
παύστως μεγαλύνομεν.

Ἀγγελοὶ τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξου-
σῖαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαὶ τε καὶ Δυ-
νάμεις, Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, μετὰ τῆς Θεο-
τόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι Μιχαὴλ σὺν
τῷ Γαβριήλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου
τιμῶντας, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην, καὶ πι-
στῶς ἀνυμνοῦντας, σῶξεσθε παντοίας περιστά-
σεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν,
ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν γ´. Ὁδὴ θ´.

Ἦχος πλ. δ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσούντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ.

Δυνάμεων καὶ θρόνων, χοροῖς συγχορεύων, ὡς Στρατηγὸς τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστις Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριὴλ πρέσβευε.

Ως φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, Σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Καταβασία.

- » **Α**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύμα-
» **τι**, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω
» **δέ**, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
» **εἰσόδια** τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» **παμμακάριστε**, Θεοτόκε ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ταξιάρχου Μιχαὴλ
τοῦ Πανορμίτου ποιηθὲν ὑπὸ
Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.

Ἦχος β´. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εν τῷ σεπτῷ τεμένει σου, Μιχαὴλ Πανορμίτα, Ἀρχάγγελε πυρίμορφε, ἀστραπύμορφε Νόε, τοὺς εὐσεβῶς συνελθόντας, καὶ προσπίπτοντας πόθῳ, τῇ εὐαγεῖ Εἰκόνι σου, ἐξ ἧς χάριτος φαίνεις, τῆς σῆς τὸ φῶς, σκέπε, φρούρει, φύλαττε ἐκ κινδύνων, καὶ ῥύου ἐκ τῆς μήνιδος, τοῦ δολίου βελίαρ.

Ἔτερα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος γ´. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου
σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχι-
στράτηγε θεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητής, καὶ Θεὸς
καὶ δόξη σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοῦ προσ-
φωνεῖν ἀνενδότως, τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον, ἐπι-
νίκιον ὕμνον.

Ἦχος β´. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμ-
ψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη πᾶ-
σαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν
τὸ θεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε,
φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαι-
δρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εξουσιῶν Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων,
Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν πρωτο-
στάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε
θεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκτῳ οὖν
θρόνῳ, παρεστηκῶς, σκέπε, φρούρει, φύλαττε,
σῶζε πάντας, τοὺς πίστει σε γεραίροντας, τὸν
τοῦ κόσμου προστάτην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουβιμ τῶν ἐνδόξων,
καὶ Σεραφίμ Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως,
ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων,
ἀγιωτέρα Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων,
σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας Θεοτόκε,
ὄν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι
πτισμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν Στίχους σ´ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τρία τοῦ Μηναίου.

Ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα,
καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην,
φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς,
Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης
φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνοσ ἡμᾶσ ῥύσασθαι.

Ῥοταξίαρχης τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σήμερον
συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰσ χορείας,
μίαν σὺν Ἀγγέλοισ φαιδρὰν ἑορτήν, συγ-

κροτῆσαι Συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας καὶ ἅμα ὕμνον Θεῶ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε Νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Καὶ ἕτερα τρία Προσόμοια.

Ταξιάρχου Μιχαὴλ τοῦ Πανορμίτου
ποιηθέντα ὑπὸ Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.

Ἔομοια.

Δωδεκανήσου τὸ κλέος, Σύμης τὸ καύχημα, Πρωτάγγελε Κυρίου, Μιχαὴλ Πανορμίτα, πρόφθασον καὶ δίδου, πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς φοιτῶσιν ἐν οἴκῳ σου, ἐν τοῖς κινδύνοις τοῦ βίου καὶ πειρασμοῖς, τὴν μεγάλην προστασίαν σου.

Θαυματουργίαις ἐκλάμπεις, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, τοῖς πέρασι τοῦ κόσμου, Μιχαὴλ Πανορμίτα· διὸ τοὺς προσιόντας, τῇ σῆ Μονῇ, ἐν τῇ σκέπῃ διάσωζε, τῶν σῶν πτερύγων ἐκ νόσων παντοδαπῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Ω Μιχαὴλ Πανορμίτα, Νόε πυρίμορφε, ἐν τῇ σεπτῷ Ναῷ σου, μετὰ δέους ἐστῶτες,

πιστῶς παρακαλοῦμεν· Σῶσον ἡμᾶς, ἐκ κινδύ-
νων Ἀρχάγγελε, καὶ ἐν ἐξόδου τῆ ὥρα τῆ φοβε-
ρᾶ, παραστάτης ἡμῖν φάνηθι.

Δόξα... ᾠχος πλ. α΄.

Οπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε,
ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις·
οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν
Ἐωσφόρος· Διὸ αἰτοῦμέν σε τὰ πυρφόρα αὐτοῦ
βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεςον, τῆ με-
σιτεία σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων
αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δο-
ξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν
τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρῶραγῆ
προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Ἀπολυτίκιον
τοῦ Πανορμίτου, ποιηθὲν ὑπὸ
Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.

ᾠχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ πρῶτος, Μιχαὴλ Ἀρχιστρά-
τηγε, θαυμαστὲ Πανορμίτα, Ταξιάρχα πυ-

ρίμορφε, ἰδοὺ σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἐν
οἴκῳ σου ἐστῶτες τῷ σεπτῷ, καὶ κηρύττοντες
θαυμάτων σου τὴν πληθύν, δεόμεθα ἐκ καρδί-
ας· Σκέπε τὴν σεβασμίαν σου Μονήν, Σύμης τῆς
νήσου προστάτευε, φύλαττε δὲ ἐν βίῳ τοὺς τῆ
σῆ, ἐλπίζοντας χάριτι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ σ' Ὑδαί.

Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους·

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος...

Εὐαγγέλιον. Κατὰ Λουκᾶν·

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·

Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει...

Κοινωνικόν.

Ὅποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ἀλληλούϊα.

